

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مرحله‌ی آماده‌سازی فایل			
تکمیل مآخذ و ویرایش نهایی	ویرایش دوم	ذکر مآخذ	تصحیح و ویرایش اولیه

محو آثار گذشته

پرسیده‌اند که فرد ممکن است در دوران کودکی نیازهای روانی تأمین نشده‌ای داشته باشد که در سنین بالاتر، حجاب و محدودیتی برای تحقق نیازهای معنویش شود. در این صورت چه باید کرد؟

پاسخ: دست خدا در آب و گل است؛ یعنی تصرف خدا در امور عالم قطع نشده است. یهودی‌ها بودند که می‌گفتند: «يَدُ اللَّهِ مَغْلُوبَةٌ»؛ دست خدا بسته است و نمی‌تواند در کار عالم دخالت کند؛ عالم را آفرید و نظامی بر آن حاکم کرد و از آن پس، ایستاده و تماشا می‌کند؛ در کارهای عالم نمی‌تواند دخالت کند. قرآن کریم فرمود: «غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ» دست‌های خودشان بسته باد! «وَأَلْعَنُوا بِمَا قَالُوا» لعنت بر اینها با آن سخنی که گفتند؛ «بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ»^۱ بلکه دست‌های خدا باز است و هرگونه بخواهد انفاق می‌کند؛ بنابراین دست خدا هنوز در آب و گل است و می‌تواند کار کند و چیزها را تغییر دهد. در مفاتیح‌الجنان، دعایی برای تعقیبات نماز صبح نقل شده است که در آن، انسان به خدا عرض می‌کند: «إِنْ كُنْتُ عِنْدَكَ فِي أُمَّ الْكِتَابِ شَقِيًّا فَاجْعَلْنِي سَعِيدًا»: خدایا اگر من نزد تو در أمّ‌الکتاب، شقی هستم، آن را از لوح محو کن و مرا سعید ثبت کن؛ چرا؟ «فَإِنَّكَ تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَتُثَبِّتُ وَعِنْدَكَ أُمَّ الْكِتَابِ»^۲: چون تو می‌توانی چیزها را محو و اثبات کنی و أمّ‌الکتاب در اختیار توست؛ پس دست خدا باز است؛ در نتیجه اگر انسان از خدا بخواهد، شدنی است که خسارات وارد شده در ایام کودکی از روح

^۱ سوره‌ی مائده، آیه‌ی ۶۴.

^۲ مجلسی، بحارالانوار، ج ۸۳، ص ۲۶۸ و محدث قمی، مفاتیح‌الجنان، دعا‌های وقت طلوع و غروب آفتاب.

و روان انسان زایل شود. این خواستن هم با سه زبان است که بارها به آن اشاره کرده‌ایم: اوّل، خواستن با زبان دل؛ یعنی واقعاً چنین خواسته‌ای در دلمان باشد؛ دوم، خواستن با لسان؛ یعنی با حروف و واژه‌ها از خدا درخواست کنیم؛ سوم، خواستن با عمل؛ یعنی در مسیر رسیدن به آن خواسته هم تلاش کنیم. با این سه زبان خواسته‌مان را به خدا عرض کنیم، یقیناً خدای متعال می‌تواند این تغییر را بدهد و تحوّل ایجاد کند، همان‌طور که خدا از زمین مرده، گیاه زنده بیرون آورد. این نشان می‌دهد که حتی یک زمین مرده هم می‌تواند مهد حیات شود و این فقط کار «مُحْيِي الْمَوْتَى»^۳ است که خدای متعال است. او می‌تواند احیاء کند. خدا «مُبَدِّلُ السَّيِّئَاتِ بِالْحَسَنَاتِ»^۴ است؛ می‌تواند سیئه را به حسنه تبدیل کند.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ

^۳ این قولویه، کامل الزیارات، ص ۲۲۸ و سید بن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۱۵.

^۴ «مُبَدِّلُ السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ»: سید بن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۷۰.